

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 2204/2002 2005/EES/27/31

frá 5. desember 2002

um beitingu 87. og 88. gr. EB-sáttmálans gagnvart ríkisaðstoð til eflingar atvinnu (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EB) nr. 994/98 frá 7. maí 1998 um beitingu 92. og 93. gr. stofnsáttmála Evrópubandalagsins gagnvart tilteknum flokkum altækrar ríkisaðstoðar⁽¹⁾, einkum iv-lið a-liðar og b-lið 1. mgr. 1. gr.,

að birtum drögum að þessari reglugerð⁽²⁾,

að höfðu samráði við ráðgjafarnefndina um ríkisaðstoð,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í reglugerð (EB) nr. 994/98 er framkvæmdastjórninni heimilað að lýsa því yfir, í samræmi við 87. gr. sáttmálans, að við tiltekna aðstæður sé aðstoð til að efla atvinnu samrýmanleg sameiginlega markaðnum og falli ekki undir ákvæði 3. mgr. 88. gr. sáttmálans um tilkynningaskyldu.
- 2) Í reglugerð (EB) nr. 994/98 er framkvæmdastjórninni einnig heimilað að lýsa því yfir, í samræmi við 87. gr. sáttmálans, að aðstoð, sem er í samræmi við kortið yfir veitingu svæðisbundinnar aðstoðar sem framkvæmdastjórnin hefur samþykkt fyrir hvert aðildarríki, sé samrýmanleg sameiginlega markaðnum og falli ekki undir ákvæði 3. mgr. 88. gr. sáttmálans um tilkynningaskyldu.
- 3) Framkvæmdastjórnin hefur beitt 87. og 88. gr. sáttmálans gagnvart aðstoð til að efla atvinnu innan og utan svæða, sem njóta aðstoðar, í mörgum ákvörðunum og hefur einnig sett fram stefnu sína í viðmiðunarreglum um aðstoð til eflingar atvinnu⁽³⁾, í tilkynningu um eftirlit með ríkisaðstoð og lækkun vinnuafskostnaðar⁽⁴⁾, í viðmiðunarreglum um innlenda, svæðisbundna aðstoð⁽⁵⁾ og í reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 70/2001 frá 12. janúar 2001 um beitingu 87. og 88. gr. EB-sáttmálans gagnvart ríkisaðstoð til litilla og meðalstórra fyrirtækja⁽⁶⁾. Í ljósi þeirrar reynslu, sem framkvæmdastjórnin hefur af að beita þessum ákvæðum, og til að tryggja skilvirkt eftirlit og einfalda stjórnun án þess að draga úr eftirliti framkvæmdastjórnarinnar, er rétt að hún noti það vald sem henni var fengið með reglugerð (EB) nr. 994/98.
- 4) Þessi reglugerð hefur ekki áhrif á möguleika aðildarríkjanna á því að tilkynna um aðstoð til að efla atvinnu. Framkvæmdastjórnin metur slíkar tilkynningar, einkum með hliðsjón af viðmiðuninum sem settar eru fram í þessari reglugerð, í reglugerð (EB) nr. 70/2001 eða í samræmi við viðkomandi viðmiðunarreglu eða ramma Bandalagsins. Eins og sakir standa á þetta við á sviði sjóflutninga. Á gildistöku-degi þessarar reglugerðar falla úr gildi viðmiðunarreglur um ríkisaðstoð til eflingar atvinnu⁽⁷⁾, tilkynning um eftirlit með ríkisaðstoð og lækkun vinnuafskostnaðar og tilkynning um flýtimeðferð að því er varðar vinnslu á tilkynningum um aðstoð til eflingar atvinnu⁽⁸⁾. Þar til þessi reglugerð tekur gildi verða tilkynningar metnar í samræmi við ákvæði hennar. Rétt er að mæla fyrir um bráðabirgðaákvæði varðandi beitingu þessarar reglugerðar gagnvart aðstoð til eflingar atvinnu sem veitt er áður en reglugerðin tekur gildi og fer í bága við skuldbindinguna í 3. mgr. 88. gr. sáttmálans.
- 5) Bætt atvinnuástand er aðalmarkmiðið með efnahags- og félagsmálastefnu Bandalagsins og aðildarríkja þess. Bandalagið hefur þróað evrópska vinnuáætlun til þess að stuðla að því að þessu markmiði verði náð. Atvinnuleysi er enn verulegt vandamál sums staðar í Bandalaginu og reynist tilteknum flokkum starfsmanna erfitt að komast inn á vinnumarkaðinn. Af þessum sökum er réttlæt看legt að opinber yfirvöld beiti ráðstöfunum sem hvetja fyrirtæki til að fjölga störfum, einkum fyrir starfsmenn í þeim flokkum sem eru illa settir.
- 6) Þessi reglugerð gildir eingöngu um atvinnuráðstafanir sem uppfylla öll skilyrði 1. mgr. 87. gr. sáttmálans og teljast því ríkisaðstoð. Ýmsar ráðstafanir, sem lúta að stefnu í atvinnumálum, teljast ekki ríkisaðstoð í skilningi 1. mgr. 87. gr. sáttmálans heldur teljast þær aðstoð til einstaklinga, þar sem þær ívilna ekki tilteknum fyrirtækjum eða framleiðslu á tilteknum vörum, hafa ekki áhrif á viðskipti milli aðildarríkja eða vegna þess að þær eru almennar ráðstafanir sem stuðla að bættu atvinnuástandi en raska ekki eða ógna samkeppni með því að styðja tiltekin fyrirtæki eða framleiðslu á tilteknum vörum. Þessi reglugerð hefur því engin áhrif á almennar ráðstafanir, sem geta falið í sér almenna lækkun skatta á kostnað vegna vinnuafsls og félagslegan kostnað, auknar fjárfestingar í menntun og þjálfun, ráðstafanir til að bæta leiðsögn og

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. EB L 337, 13.12.2002, bls. 3. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 83/2003 frá 20. júní 2003 um breytingu á XV. viðauka (Ríkisaðstoð) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 51, 9.10.2003, bls. 25.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 142, 14.5.1998, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB C 88, 12.4.2002, bls. 2.

⁽³⁾ Stjtið. EB C 334, 12.12.1995, bls. 4.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB C 1, 3.1.1997, bls. 10.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB C 74, 10.3.1998, bls. 9.

⁽⁶⁾ Stjtið. EB L 10, 13.1.2001, bls. 33.

⁽⁷⁾ Stjtið. EB C 371, 23.12.2000, bls. 12.

⁽⁸⁾ Stjtið. EB C 218, 27.7.1996, bls. 4.

ráðgjöf, aðstoð og þjálfun fyrir atvinnulausa og endurbætur á vinnulöggjöfni. Þetta á einnig við um ráðstafanir, sem teljast ekki uppfylla allar viðmiðanirnar í 1. mgr. 87. gr. sáttmálans og heyra því ekki undir ákvæði 3. mgr. 88. gr. sáttmálans um tilkynningarskyldu samkvæmt reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 69/2001 frá 12. janúar 2001 um beitingu 87. og 88. gr. EB-sáttmálans gagnvart lágmarksaðstoð ⁽¹⁾.

- 7) Með hliðsjón af umræðunni skal tilgangur og áhrif þeirrar aðstoðar, sem nýtur undanþágu samkvæmt þessari reglugerð, vera að stuðla að bættu atvinnuástandi í samræmi við evrópsku vinnuáætlunina, einkum að því er varðar starfsmenn í illa settum flokkum, án þess að það hafi óhagstæð áhrif á viðskiptakjör í þeim mæli að það stríði gegn sameiginlegum hagsmunum. Aðstoð til að efla atvinnu sem veitt er einstöku fyrirtæki getur haft stórfelld áhrif á samkeppni á viðkomandi markaði þar sem verið er að ívilna því fyrirtæki umfram önnur sem hafa ekki fengið slíka aðstoð. Slík aðstoð hefur líklega takmörkuð áhrif á atvinnumál ef hún er einungis veitt einu fyrirtæki. Þess vegna skal áfram tilkynna framkvæmdastjórninni um þegar aðstoð er veitt til að efla atvinnu og skal samkvæmt þessari reglugerð einungis veita aðstoð samkvæmt tilteknu undanþágukerfi.
- 8) Öll aðstoð, veitt samkvæmt kerfi sem uppfyllir allar viðeigandi kröfur þessarar reglugerðar, skal njóta undanþágu samkvæmt þessari reglugerð. Til að tryggja skilvirkt eftirlit og einfalda stjórnun án þess að draga úr eftirliti framkvæmdastjórnarinnar skal skýr tilvísun í þessa reglugerð fylgja með aðstoðarkerfum.
- 9) Ríkisaðstoð á sviði skipasmíði og kolavinnslu skal ekki undanþegin tilkynningarskyldu samkvæmt þessari reglugerð þar sem mælt er fyrir um sérreglur um slíka aðstoð í reglugerð ráðsins (EB) nr. 1540/98 ⁽²⁾ og reglugerð ráðsins (EB) nr. 1407/2002 ⁽³⁾.
- 10) Ákvæði þessarar reglugerðar gilda í flutningsgeiranum. Með hliðsjón af því að samkeppnisaðstæður eru mjög sérstakar í þeim geira er þó ekki rétt að aðstoð til atvinnusköpunar njóti undanþágu.
- 11) Framkvæmdastjórnin lítur á aðstoð til tiltekinna geira æ neikvæðari augum, þ.m.t. en þó ekki eingöngu, viðkvæmir geirar sem standa höllum fæti vegna umframframleiðslugetu eða óvissuástands. Aðstoðarkerfi, sem beinast að sérstökum starfsgreinum, skulu því ekki undanþegin tilkynningarskyldu samkvæmt þessari reglugerð.

- 12) Í samræmi við fasta venju framkvæmdastjórnarinnar og í þeim tilgangi að tryggja betur að aðstoð sé í réttum hlutföllum og takmarkist við nauðsynlega fjárhæð skal setja mörkin fyrir umfang aðstoðar í réttu hlutfalli við styrkhæfan kostnað fremur en sem hámarksfjárhæð sem er veitt til aðstoðar.
- 13) Til að ákvarða hvort aðstoð sé samrýmanleg sameiginlega markaðnum samkvæmt þessari reglugerð er nauðsynlegt að taka tillit til umfangs aðstoðarinnar og þar með fjárhæðarinnar sem er veitt til aðstoðar og tilgreind sem styrkigildi. Við útreikning á styrkigildi aðstoðar, sem greiða má í nokkrum afborgunum, og útreikning á aðstoð í formi hagstæðra lána, er nauðsynlegt að nota markaðsvexti sem eru í gildi þegar styrkurinn er veittur. Til að tryggja samræmda og einfalda beitingu reglna um ríkisaðstoð skal líta svo á að markaðsvextir, að því er varðar þessa reglugerð, séu viðmiðunarvextir, að því tilskildu að sett sé venjuleg trygging fyrir hagstæðum lánum og að þau hafi ekki í för með sér óeðlilega áhættu. Viðmiðunarvextir skulu vera í samræmi við þá vexti sem framkvæmdastjórnin ákveður með ákveðnu millibili á grundvelli hlutlægra viðmiðana og birtir eru í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna* og á Netinu.
- 14) Með hliðsjón af muninum, sem er á misstórum fyrirtækjum, skal setja mishá efri mörk fyrir umfang aðstoðar til atvinnusköpunar til lítilla og meðalstórra fyrirtækja og stórra fyrirtækja. Til að útiloka mun, sem gæti valdið röskun á samkeppni, og til að auðvelda samræmingu milli ýmissa framtaksverkefna Bandalagsins og einstakra landa og með hliðsjón af gagnsæi stjórnsýslunnar og réttaröryggi skal skilgreiningin á „lítlum og meðalstórum fyrirtækjum“, sem er notuð í þessari reglugerð, vera sú sama og mælt er fyrir um í tilmælum framkvæmdastjórnarinnar 96/280/EB frá 3. apríl 1996 um skilgreiningu á litlum og meðalstórum fyrirtækjum ⁽⁴⁾. Sú skilgreining var einnig notuð í reglugerð (EB) nr. 70/2001.
- 15) Í ljósi reynslu framkvæmdastjórnarinnar er rétt að ákvarða umfang aðstoðar þannig að jafnvægi náist milli þeirra markmiða að halda samkeppnisröskun í lágmarki og að stuðla að bættu atvinnuástandi. Samræma skal efri mörkin þeim sem ákvörðuð voru með viðmiðunarreglunum um innlenda, svæðisbundna aðstoð og í reglugerð (EB) nr. 70/2001 þar sem aðstoð er reiknuð með tilvísun til atvinnusköpunar í tengslum við fjárfestingarverkefni.

⁽¹⁾ Stjttíð. EB L 10, 13.1.2001, bls. 30.

⁽²⁾ Stjttíð. EB L 202, 18.7.1998, bls. 1.

⁽³⁾ Stjttíð. EB L 205, 2.8.2002, bls. 1.

⁽⁴⁾ Stjttíð. EB L 107, 30.4.1996, bls. 4.

- 16) Kostnaður vegna starfsmanna er hluti venjulegs rekstrarkostnaðar allra fyrirtækja. Því er sérlega mikilvægt að aðstoð hafi jákvæð áhrif í atvinnumálum og geri ekki einungis fyrirtækjum kleift að draga úr kostnaði sem þau annars þurfa að bera.
- 17) Ef ekki er beitt stífu eftirliti og ströngum takmörkunum getur aðstoð til að efla atvinnu haft skaðleg áhrif, sem jafna út þau áhrif sem henni er ætlað að hafa strax á atvinnusköpun. Ef aðstoðin er notuð til þess að vernda fyrirtæki sem eru í samkeppni innan Bandalagsins getur hún orðið til þess að tefja fyrir nauðsynlegun aðlögunum sem gera þarf til að tryggja samkeppni innan iðngreina Bandalagsins. Ef ekki er viðhaft strangt eftirlit getur slík aðstoð beinst einvörðungu að þeim svæðum, þar sem mest hagsæld ríkir, sem brýtur í bága við markmiðið að ná fram efnahags- og félagslegri samheldni. Á innri markaðinum getur aðstoð til að draga úr kostnaði vegna starfsmanna leitt til röskunar á samkeppni í Bandalaginu og stefnubreytingar í úthlutun fjármagns og færanlegra fjárfestinga, til þess að atvinnuleysi færist frá einu landi til annars og að fyrirtæki séu flutt um set.
- 18) Aðstoð til atvinnusköpunar skal vera háð því að störfín, sem búin eru til, sé haldið í tiltekinn lágmarkstíma. Tímasetningin í þessari reglugerð skal veða þyngra en fimm ára reglan sem sett er fram í lið 4.14 viðmiðunarreglnanna um innlenda, svæðisbundna aðstoð.
- 19) Aðstoð til að halda störfum, þ.e. fjárstuðningur til fyrirtækis til að hvetja það til að segja ekki upp starfsfólki, er svipuð rekstraraðstoð. Með fyrirvara um reglur um sérsvið á borð við þær sem gilda á sviði sjóflutninga skal því einungis heimila aðstoð við tilteknar aðstæður og í takmarkaðan tíma. Framkvæmdastjórninni skal áfram tilkynnt um hana og skal hún ekki undanþegin tilkynningu sem kveðið er á um í þessari reglugerð. Til þeirra takmörkuðu aðstæðna, þar sem slík aðstoð er heimil, teljast aðstæður, í samræmi við b-lið 2. mgr. 87. gr. sáttmálans, þegar henni er ætlað að bæta tjón af völdum náttúruhamfara eða óvenjulegra atburða. Í öðru lagi eru skilyrði, sem gilda um rekstraraðstoð í viðmiðunarreglunum um innlenda, svæðisbundna aðstoð, á svæðum, sem falla undir undanþáguna í a-lið 3. mgr. 87. gr. sáttmálans um efnahagsþróun, á þeim svæðum þar sem lífskjör eru óvenju ágætt og atvinnuleysi mikið, þ.m.t. ystu jaðarsvæðin. Í þriðja lagi eru tilvik þegar slík aðstoð er veitt í tengslum við björgun eða
- endurskipulagningu fyrirtækis sem á í erfiðleikum í samræmi við ákvæði viðkomandi viðmiðunarreglna Bandalagsins ⁽¹⁾.
- 20) Tiltekin tegund aðstoðar er veitt vinnuveitendum til að breyta tímabundnum ráðningarsamningum eða samningum til takmarkaðs tíma í ótímabundna ráðningarsamninga. Slíkar ráðstafanir eru ekki undanþegar tilkynningarskyldu, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, og skulu tilkynntar svo að framkvæmdastjórnin geti ákvarðað hvort þær hafi jákvæð áhrif í atvinnumálum. Einkum skal tryggja að ekki sé veitt aðstoð bæði til að skapa ný störf og til að breyta samningi á þann hátt að samanlagt sé farið yfir efri mörk aðstoðar vegna upphaflegra fjárfestinga eða aðstoðar til að skapa fleiri störf.
- 21) Lítil og meðalstór fyrirtæki gegna mikilvægu hlutverki við að skapa ný störf. Þó getur stærð þeirra hindrað sköpun nýrra starfa vegna áhættunnar og stjórnsýsluálagsins sem felst í því að ráða nýtt starfsfólk. Á svipaðan hátt getur sköpun nýrra starfa stuðlað að örrari efnahagsþróun á illa settum svæðum í Bandalaginu og bætt þannig efnahagslega og félagslega samheldni. Fyrirtæki á þessum svæðum eiga í vanda vegna erfiðleika við uppbyggingu vegna staðsetningar. Rétt er því að lítil og meðalstór fyrirtæki og fyrirtæki á svæðum, sem njóta aðstoðar, fái aðstoð til atvinnusköpunar.
- 22) Stór fyrirtæki á svæðum, sem njóta ekki aðstoðar, eiga ekki í sérstökum vanda og kostnaður vegna starfsmanna er hluti af venjulegum rekstrarútgjöldum þeirra. Af þessum sökum og til þess að aðstoð til að skapa ný störf í litlum og meðalstörum fyrirtækjum og á svæðum, sem falla undir undanþáguna í a- og c-lið 3. mgr. 87. gr. sáttmálans, hafi aukin áhrif skulu stór fyrirtæki á svæðum, sem falla ekki undir þessa undanþágu, ekki eiga rétt á aðstoð til atvinnusköpunar.
- 23) Tilteknir flokkar starfsmanna eiga í miklum erfiðleikum við að fá vinnu því að vinnuveitendur telja þá afkastalítla. Þessi hugmynd um lítil afköst þeirra getur verið sprottin af skorti á nýrri starfsreynslu (t.d. ungir starfsmenn, starfsmenn sem hafa verið atvinnulausir lengi) eða vegna varanlegrar fötlunar. Hugmyndin um aðstoð til eflingar atvinnu, sem er ætlað að hvetja fyrirtæki til að ráða slíka starfsmenn, er rökstudd með því að lítil afköst þessara starfsmanna dragi úr

(¹) Stjtið. EB C 288, 9.10.1999, bls. 2.

- fjárhagslegum ávinningi fyrirtækisins og því að starfsmennirnir njóti einnig góðs af ráðstöfuninni og væru líklega útilokaðir frá vinnumarkaðnum nema vinnuveitendur fái slíka hvatningu. Því er rétt að heimila kerfi þar sem slík aðstoð er veitt fyrirtækjum, óháð stærð eða staðsetningu.
- 24) Skilgreina skal þá flokka starfsmanna sem teljast vera illa settir en aðildarríkjunum skal vera kleift að tilkynna, með tilskildum rökstuðningi, um aðstoð til að stuðla að ráðningu starfsmanna úr öðrum flokkum sem þau telja illa setta.
- 25) Fatlaðir starfsmenn geta þurft varanlega aðstoð, svo að þeir geti verið áfram á vinnumarkaðnum, og er hún umfram aðstoð til nýráðningar og getur falið í sér verndaða vinnu. Kerfi, þar sem aðstoð er veitt í þessum tilgangi, njóta undanþágu frá tilkynningu, að því tilskildu að sýnt sé fram á að aðstoðin sé ekki meiri en nauðsynlegt er til að bæta fyrir minni afköst viðkomandi starfsmanna, viðbótarkostnað við að ráða þá eða kostnað við að koma á eða viðhalda verndaðri vinnu. Þessu skilyrði er ætlað að koma í veg fyrir að fyrirtæki njóti góðs af slíkri aðstoð með því að selja vörur sínar á lægra verði en sem nemur samkeppnishæfu verði á mörkuðum þar sem önnur fyrirtæki eru til staðar.
- 26) Þessi reglugerð skal ekki koma í veg fyrir að aðstoð til að ráða starfsmenn, sem teljast illa settir, eða til að nýráða fatlaða eða hafa þá áfram í vinnu komi til viðbótar annarri aðstoð, sem veitt er vegna kostnaðar við það, því að í slíkum tilvikum er lögmætt að veita hvatningu til að ráða frekar starfsmenn úr þessum flokkum frekar en aðra.
- 27) Til að öruggt sé að þörf sé á aðstoðinni og að hún sé hvati til að efla atvinnu er rétt að atvinnusköpun eða mannráðningar, sem styrkþegi myndi ráðast í af markaðsástæðum eingöngu, njóti ekki undanþágu samkvæmt þessari reglugerð.
- 28) Aðstoð til atvinnusköpunar, sem bætist við aðra ríkisaðstoð, nýtur ekki undanþágu samkvæmt þessari reglugerð þ.m.t. aðstoð, sem innlend yfirvöld eða svæða- og staðaryfirvöld veita, eða Bandalagsaðstoð í tengslum við sama styrkhæfa kostnaðinn eða kostnað við fjárfestingar, sem viðkomandi atvinna tengist, ef hún fer samanlagt yfir efri mörkin sem eru ákveðin í þessari reglugerð eða í reglum Bandalagsins um ríkisaðstoð til fjárfestinga, einkum viðmiðunarreglur um innlenda, svæðisbundna aðstoð og reglugerð (EB) nr. 70/2001. Eina undantekningin frá þessari meginreglu skal vera aðstoð til að ráða illa setta starfsmenn eða nýráða fatlaða starfsmenn eða hafa þá áfram í vinnu.
- 29) Rétt er að framkvæmdastjórnin leggi áfram sérstakt mat á stórar fjárhæðir til aðstoðar áður en þær eru greiddar út. Þess vegna skulu fjárhæðir til aðstoðar yfir fastri fjárhæð, veittar einu fyrirtæki eða starfsstöð í tiltekinn tíma, ekki njóta undanþágu eins og kveðið er á um í þessari reglugerð heldur gilda kröfur 3. mgr. 88. gr. sáttmálans áfram um þær.
- 30) Aðstoðarráðstafanir til að stuðla að bættu atvinnuástandi eða annars konar aðstoð með markmið, sem tengjast atvinnu og vinnumarkaðnum, geta verið af öðrum toga en ráðstafanir sem njóta undanþágu samkvæmt þessari reglugerð. Tilkynna skal um slíkar ráðstafanir skv. 3. mgr. 88. gr.
- 31) Samkvæmt samningi Alþjóðaviðskiptastofnunarinnar (WTO) um styrki og jöfnunarráðstafanir skal aðstoð við útflutning eða aðstoð, sem ívilnar innlendum vörum á kostnað innfluttrar vöru, ekki njóta undanþágu samkvæmt þessari reglugerð. Slík aðstoð samrýmist ekki alþjóðlegum skuldbindingum Bandalagsins samkvæmt þeim samningi og skal því ekki njóta undanþágu frá tilkynningu, né heimiluð ef tilkynnt er um hana.
- 32) Til að tryggja gagnsæi og skilvirkt eftirlit í samræmi við 3. gr. reglugerðar (EB) nr. 994/98 er rétt að staðlað form verði á samantekt upplýsinga sem aðildarríkin láta framkvæmdastjórninni í té til birtingar í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna* í hvert sinn sem aðstoðarkerfi er hrundið í framkvæmd samkvæmt þessari reglugerð. Af sömu ástæðu er rétt að setja reglur um skrárnar sem aðildarríkin eiga að halda varðandi aðstoðarkerfið sem nýtur undanþágu samkvæmt þessari reglugerð. Að því er varðar árs-skýrsluna sem aðildarríkin senda framkvæmdastjórninni er rétt að framkvæmdastjórnin setji fram kröfur sínar. Til þess að greiða fyrir stjórnsýslu-meðferð, og með hliðsjón af því að nauðsynleg tækni er almennt aðgengileg, skal staðlaða samantektin og ársskýrslan vera á tölvutæku formi.
- 33) Með tilliti til reynslu framkvæmdastjórnarinnar á þessu sviði, einkum af því að hve oft reynist nauðsynlegt að endurskoða stefnu um ríkisaðstoð, er rétt að takmarka gildistíma þessarar reglugerðar. Samkvæmt 2. mgr. 4. gr. reglugerðar (EB) nr. 994/94 er nauðsynlegt að taka með bráðabirgðafyrirkomulag þar sem aðstoðarkerfi, sem þegar njóta undanþágu samkvæmt þessari reglugerð, eru áfram undanþegin í sex mánuði eftir að hún fellur úr gildi.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA

1. gr.

Gildissvið

1. Þessi reglugerð gildir um kerfi sem teljast ríkisaðstoð í skilningi 1. mgr. 87. gr. sáttmálans og þar sem veitt er aðstoð til að skapa ný störf og ráða illa setta starfsmenn og fatlaða eða vegna aukakostnaðar við að hafa fatlaða starfsmenn í vinnu.

2. Þessi reglugerð gildir um aðstoð í öllum starfsgreinum, þ.m.t. starfsemi í tengslum við framleiðslu, vinnslu og markaðssetningu varanna sem eru skráðar í I. viðauka við sáttmálann.

Hún gildir hvorki um aðstoð á sviði skipasmíði og kolanáms né um aðstoð til atvinnusköpunar í flutningsgeiranum í skilningi 4. gr. Tilkynna skal framkvæmdastjórninni áfram um slíka aðstoð í samræmi við 3. mgr. 88. gr. sáttmálans.

3. Þessi reglugerð gildir ekki um:

- a) aðstoð við starfsemi sem tengist útflutningi, einkum aðstoð sem tengist beint útflutningsmagni, stofnun og rekstri dreifingarnets eða öðrum tilfallandi útgjöldum í tengslum við útflutning,
- b) aðstoð sem er skilyrt þannig að innlendar vörur séu teknar fram yfir innfluttar vörur.

2. gr.

Skilgreiningar

Í þessari reglugerð er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- a) „aðstoð“: allar ráðstafanir sem samræmast viðmiðunum sem mælt er fyrir um í 1. mgr. 87. gr. sáttmálans,
- b) „lítil og meðalstór fyrirtæki“: fyrirtæki eins og þau eru skilgreind í I. viðauka við reglugerð (EB) nr. 70/2001,
- c) „umfang aðstoðar, brúttó“: fjárhæðin, sem veitt er til aðstoðar, tilgreind sem hlutfall af viðkomandi kostnaði. Allar tölur, sem eru notaðar, skulu tilgreindar án frádráttar vegna staðgreiðslu skatta. Þegar aðstoð er veitt í öðru formi en sem styrkur skal fjárhæðin, sem er veitt til aðstoðarinnar, jafngilda aðstoð í formi styrks. Aðstoð, sem er greidd með nokkrum afborgunum, skal reiknuð til núvirðis þegar hún er veitt. Vextirnir, sem nota skal við núvirðisreikning og til að reikna út fjárhæðina sem veitt er til aðstoðar í formi hagstæðs láns, skulu vera gildandi viðmiðunarvextir á þeim tíma sem lánið er veitt,
- d) „umfang aðstoðar, nettó“: fjárhæðin reiknuð til núvirðis, sem veitt er til aðstoðar, eftir skatta, tilgreind sem hlutfall af viðkomandi kostnaði,
- e) „fjöldi starfsmanna“: fjöldi ársverka, þ.e. fjöldi einstaklinga í fullu starfi á einu ári þar sem hlutastörf og árstíðabundin störf reiknast sem brot af ársverki,

f) „illa settur starfsmaður“: einstaklingur sem er í flokki þeirra sem eiga erfitt með að komast inn á vinnu-markaðinn án aðstoðar, nánar tiltekið einstaklingur sem uppfyllir a.m.k. eitt eftirfarandi skilyrða:

- i) einstaklingur sem er yngri en 25 ára eða lýkur fullu námi innan tveggja ára og hefur ekki áður gegnt reglubundnu, launuðu starfi,
- ii) farandlaunþegi sem flyst eða hefur flust til Bandalagsríkis eða hefur búsetu þar til að stunda starf,
- iii) einstaklingur sem er í þjóðernisminnihluta í aðildarríki og þarfnast aukinnar tungumálakunnáttu, starfsþjálfunar eða starfsreynslu til að bæta möguleika sína á að fá stöðuga vinnu,
- iv) einstaklingur sem vill hefja eða hefja aftur störf eftir að hafa verið frá vinnu og námi í a.m.k. tvö ár, einkum einstaklingur sem hefur hætt í starfi vegna erfiðleika við að samræma vinnu og fjölskyldulíf,
- v) fullorðinn einstaklingur sem býr einn og gætir eins eða fleiri barna,
- vi) einstaklingur sem hefur ekki lokið námi á framhaldsskólastigi eða fengið hliðstæða menntun og er atvinnulaus eða að missa vinnuna,
- vii) einstaklingur, eldri en 50 ára, sem er atvinnulaus eða að missa vinnuna,
- viii) einstaklingur sem hefur verið atvinnulaus um langt skeið, þ.e. einstaklingur sem hefur verið atvinnulaus í 12 af undanförunum 16 mánuðum, eða sex af undanförunum átta mánuðum ef um er að ræða einstaklinga yngri en 25 ára,
- ix) einstaklingur sem viðurkennt er að sé eða hafi verið fíkniefnaneytandi samkvæmt landslögum,
- x) einstaklingur sem hefur ekki gegnt reglubundnu, launuðu starfi eftir að hafa verið fangelsaður eða hlotið annars konar refsingu,
- xi) kona sem er á landsvæði þar sem meðalvinnuleysi, samkvæmt flokkun hagskýrslusvæða II (NUTS II), hefur verið meira en 100% af meðaltali í Bandalaginu í a.m.k. tvö almanaksár og þar sem atvinnuleysi meðal kvenna hefur verið 150% meira en hjá körlum á viðkomandi svæði í a.m.k. tvö af síðastliðnum þremur almanaksárum,

g) „fatlaður starfsmaður“ sem annaðhvort:

- i) er viðurkennt að sé fatlaður samkvæmt landslögum, eða
- ii) er viðurkennt að eigi í alvarlegum líkamlegum, geðrænum eða sálrænum erfiðleikum,

h) „vernduð vinna“: starf í fyrirtæki þar sem a.m.k. helmingur starfsmanna er fatlaður eða getur ekki stundað vinnu á almennum vinnumarkaði,

4. gr.

Atvinnusköpun

i) „launakostnaður“: kostnaður sem fellur undir eftirfarandi þætti, sem styrkþega ríkisaðstoðarinnar ber að greiða að því er varðar viðkomandi starf:

1. Aðstoðarkerfi til atvinnusköpunar og öll aðstoð, sem veitt er samkvæmt slíku kerfi, skal uppfylla skilyrðin í 2., 3. og 4. mgr.

i) brúttólaun, þ.e. fyrir skatt, og

2. Þegar atvinna skapast á svæði eða í greinum, sem eiga ekki rétt á svæðisbundinni aðstoð skv. a- og c-lið 3. mgr. 87. gr. á þeim tíma sem aðstoðin er veitt, skal umfang aðstoðar, brúttó, ekki fara yfir:

ii) lögboðið framlag til almannatrygginga.

a) 15% þegar um lítil fyrirtæki er að ræða,

j) „starf, tengt framkvæmd fjárfestingarverkefni“: starf sem varðar starfsemina sem fjárfestingin tengist ef það verður til innan þriggja ára frá því að fjárfestingu lýkur. Á því tímabili tengjast fjárfestingunni einnig störf sem verða til í kjölfar aukinnar nýtingar vegna afkastanna sem fylgja fjárfestingunni,

b) 7,5% þegar um meðalstór fyrirtæki er að ræða.

k) „fjárfesting í efnislegum eignum“: fjárfesting í efnislegum fastafjármunum í tengslum við nýja starfsstöð, útvíkkun starfsstöðvar sem fyrir er eða að hafin er starfsemi sem felur í sér grundvallarbreytingar á vöru eða í framleiðsluferli starfandi fyrirtækis (einkum með hagræðingu, endurskipulagningu eða nútímavæðingu). Fjárfesting í fastafjármunum, sem fer fram í formi yfirtöku starfsstöðvar, sem hefur verið lokað eða myndi hafa verið lokað hefði hún ekki verið keypt, skal einnig teljast efnisleg fjárfesting,

3. Ef atvinna skapast á svæðum og í starfsgreinum, sem eiga ekki rétt á svæðisbundinni aðstoð skv. a- og c-lið 3. mgr. 87. gr., á þeim tíma sem aðstoðin er veitt, skal umfang aðstoðar, nettó, ekki fara yfir efri mörk svæðisbundinnar aðstoðar í formi fjárfestinga, sem er ákvörðuð á kortinu, sem framkvæmdastjórnin hefur samþykkt fyrir hvert aðildarríki og er í gildi á þeim tíma sem aðstoðin er veitt: í þessum tilgangi skal m.a. taka tillit til rammaákvæða sem taka til margra atvinnugreina og fjalla um svæðisbundna aðstoð til stórra fjárfestingarverkefna ⁽¹⁾.

Þegar um er að ræða lítil og meðalstór fyrirtæki, nema kveðið sé á um annað á kortinu að því er varðar slík fyrirtæki, skal hækka efri mörkin um:

l) „fjárfesting í óefnislegum eignum“: fjárfesting í yfirærslu á tækni með öflun einkaleyfa, leyfa, verkþekkingar eða tækniþekkingar án einkaleyfa.

a) 10 prósentustig, brúttó, á svæðum sem falla undir c-lið 3. mgr. 87. gr., að því tilskildu að heildarumfang nettó-aðstoðar fari ekki yfir 30%, eða

3. gr.

b) 15 prósentustig, brúttó, á svæðum sem falla undir c-lið 3. mgr. 87. gr., að því tilskildu að heildarumfang nettó-aðstoðar fari ekki yfir 75%.

Skilyrði fyrir undanþágu

1. Með fyrirvara um 9. gr. skulu aðstoðarkerfi, sem uppfylla öll skilyrði þessarar reglugerðar, teljast samrýmanleg sameiginlega markaðnum í skilningi 3. mgr. 87. gr. sáttmálans og skulu njóta undanþágu frá ákvæðum 3. mgr. 88. gr. sáttmálans um tilkynningarskyldu, að því tilskildu:

Efri mörk svæðisbundinnar aðstoðar skulu því aðeins gilda að framlag styrkþega til fjármögnunar hennar sé a.m.k. 25% og að starfinu sé haldið á svæðinu sem á rétt á aðstoð.

a) að aðstoð, sem unnt er að veita samkvæmt slíku kerfi, uppfylli öll skilyrði þessarar reglugerðar,

Þegar atvinna við framleiðslu, vinnslu og markaðssetningu varanna, sem skráðar eru í I. viðauka við sáttmálann, skapast á svæðum sem teljast til illa settra svæða samkvæmt reglugerð ráðsins (EB) nr. 1257/1999 ⁽²⁾, skulu þessi efri mörk aðstoðar gilda eða, ef við á, efri mörk aðstoðar samkvæmt þeirri reglugerð.

b) að kerfinu fylgi skýr tilvísun í þessa reglugerð þar sem fram kemur titill hennar og tilvísun til birtingar hennar í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

4. Efri mörkin, sem sett eru í 2. og 3. mgr., gilda um umfang aðstoðarinnar sem er reiknuð sem hlutfall af launakostnaði fyrir tveggja ára tímabil í tengslum við starf, sem verður til, með eftirfarandi skilyrðum:

2. Aðstoð, sem er veitt sem hluti af kerfunum sem um getur í 1. mgr., telst samrýmanleg sameiginlega markaðnum í skilningi 3. mgr. 87. gr. sáttmálans og skal undanþegin ákvæðum 3. mgr. 88. gr. um tilkynningarskyldu, að því tilskildu að aðstoðin, sem er veitt, uppfylli öll skilyrði þessarar reglugerðar.

a) að starfið, sem verður til, leiði til nettóaukningar m.t.t. fjölda starfsmanna, í viðkomandi starfsstöð og fyrirtæki, miðað við meðaltal síðustu 12 mánaða,

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 70, 19.3.2002, bls. 8.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 160, 26.6.1999, bls. 80.

- b) að starfinu, sem verður til, sé haldið í a.m.k. þrjú ár, eða tvö ár ef um er að ræða lítil og meðalstór fyrirtæki, og
- c) að nýir starfsmenn, sem eru ráðnir vegna atvinnusköpunar, hafi aldrei verið í vinnu eða hafi misst eða séu að missa vinnuna.

5. Ef veitt er aðstoð til atvinnusköpunar samkvæmt kerfi, sem nýtur undanþágu samkvæmt þessari grein, er heimilt að veita viðbótaraðstoð ef um er að ræða ráðningu illa setts eða fatlaðs starfsmanns í samræmi við skilmála 5. og 6. gr.

5. gr.

Ráðning illa settra og fatlaðra starfsmanna

1. Aðstoðarkerfi til ráðningar fyrirtækja á illa settum og fötluðum starfsmönnum og öll aðstoð, sem veitt er samkvæmt slíku kerfi, skal uppfylla skilyrðin í 2. og 3. mgr.

2. Brúttóumfang allrar aðstoðar í tengslum við atvinnu illa settra eða fatlaðra starfsmanna eða viðkomandi starfsmanna, reiknað sem hlutfall af launakostnaði fyrir eins árs tímabil í kjölfar ráðningar, skal ekki vera meira en 50%, að því er varðar illa setta starfsmenn, eða 60% að því er varðar fatlaða starfsmenn.

3. Eftirtalin skilyrði gilda:

- a) ef ráðningin felur ekki í sér nettófjölgu starfsmanna í viðkomandi starfsstöð skal staðan eða stöðurnar hafa losnað vegna brottfarar af frjálsum vilja, starfsloka á grundvelli aldurs, styttingar á vinnutíma af frjálsum vilja eða lögmætrar uppsagnar vegna misferlis en ekki vegna almennt uppsagna, og
- b) starfsmenn skulu eiga rétt á samfelldri atvinnu í a.m.k. 12 mánuði nema þegar um er að ræða lögmæta uppsögn vegna misferlis.

6. gr.

Aukakostnaður vegna fatlaðra starfsmanna

1. Aðstoðarkerfi til að efla atvinnu fyrir fatlaða og öll aðstoð, sem veitt er samkvæmt slíku kerfi, skal uppfylla skilyrðin í 2. og 3. mgr.

2. Aðstoðin, hugsanlega ásamt aðstoð sem kveðið er á um skv. 5. gr., skal ekki fara yfir það sem þarf til uppbótar minni framleiðslu vegna fötlunar starfsmannanna, og fyrir eftirfarandi kostnaði:

- a) kostnaði við aðlögun húsnæðis,

- b) kostnaði við að hafa í vinnu fólk sem starfar eingöngu við að aðstoða fatlaða starfsmenn,
- c) kostnaði við að aðlaga eða kaupa búnað sem þeir geta notað,

sem er umfram þann kostnað sem styrkþegi hefði þurft að greiða vegna ófatlaðra starfsmanna þann tíma sem fatlaðir starfsmenn eru við störf.

Ef styrkþegi fær starfsmann í starf með verndaðri vinnu-aðstöðu getur auk þess aðstoð tekið til, en skal ekki vera meiri en, kostnaðar við að byggja, setja upp eða stækka viðkomandi starfsstöð svo og allan stjórnsýslu- og flutningskostnað vegna fatlaðra starfsmanna.

3. Í kerfum, sem njóta undanþágu samkvæmt þessari grein, skal ákveðið að aðstoð sé háð því að styrkþegi haldi skrár til staðfestingar á því að veitt aðstoð uppfylli ákvæði þessarar greinar og 4. mgr. 8. gr.

7. gr.

Forsendur fyrir aðstoð

1. Samkvæmt þessari reglugerð skal aðstoð því aðeins njóta undanþágu skv. 4. gr. að áður en viðkomandi starf er búið til:

- a) hafi styrkþegi annaðhvort sótt um aðstoð til aðildarríkisins, eða
- b) aðildarríkið hafi samþykkt lagaákvæði um lagalegan rétt til aðstoðar samkvæmt hlutlægum viðmiðunum og án frekari íhlutana af hálfu aðildarríkisins.

2. Aðstoð skal njóta undanþágu skv. 4. gr.:

- a) ef starfið, sem var búið til, tengist framkvæmd verkefnis um fjárfestingu í efnislegum eða óefnislegum eignum,
- b) sé starfið búið til innan þriggja ára frá því að fjárfestingu lýkur,

einungis ef umsóknin, sem um getur í a-lið 1. mgr., eða samþykktin, sem um getur í b-lið 1. mgr., er lögð fram áður en vinna hefst við verkefnið.

8. gr.

Uppsöfnun

1. Efri mörk aðstoðar, sem eru ákveðin í 4., 5. og 6. gr., gilda án tillits til þess hvort aðstoðin við starfið eða ráðninguna er eingöngu fjármöggnuð af ríkinu eða hvort hún er fjármöggnuð að hluta til af Bandalaginu.

2. Aðstoð, sem veitt er samkvæmt kerfum og nýtur undanþágu skv. 4. gr. þessarar reglugerðar, má ekki bætast við neina aðra ríkisaðstoð í skilningi 1. mgr. 87. gr. sáttmálans eða aðra fjármögnun Bandalagsins í tengslum við sama launakostnað ef slík uppsöfnun leiðir til þess að aðstoðin fer yfir mörkin sem eru ákveðin í þessari reglugerð.

3. Aðstoð, sem veitt er samkvæmt kerfum og nýtur undanþágu skv. 4. gr. þessarar reglugerðar, skal ekki bætast við:

- a) neina aðra ríkisaðstoð í skilningi 1. mgr. 87. gr. sáttmálans, eða aðra fjármögnun Bandalagsins í tengslum við kostnað við fjárfestingu, sem starfið, sem búið er til tengist, og sem er ekki lokið þegar starfið er búið til eða lauk á þremur síðustu árunum áður en starfið var búið til,
- b) neina slíka aðstoð eða fjármögnun í tengslum við sama launakostnað eða önnur störf sem tengjast sömu fjárfestingu,

ef slík uppsöfnun leiðir til þess að umfang aðstoðar fer yfir viðeigandi efri mörk svæðisbundinnar fjárfestingaraðstoðar, sem eru ákvörðuð á kortinu sem framkvæmdastjórnin hefur samþykkt fyrir hvert aðildarríki, eða efri mörkin í reglugerð (EB) nr. 70/2001. Þegar viðkomandi efri mörk hafa verið samþykkt í tilteknu tilviki, einkum með beitingu reglna um ríkisaðstoð, sem gilda í tiltekinni grein, eða geminga sem gilda um stór fjárfestingarverkefni, eins og gildandi rammaákvæði, sem taka til margra atvinnugreina og fjalla um svæðisbundna aðstoð til stórra fjárfestingarverkefna, gilda efri mörkin sem samþykkt eru að því er þessa málsgrein varðar.

4. Þrátt fyrir ákvæði 2. og 3. mgr. getur aðstoð, sem veitt er samkvæmt kerfum og nýtur undanþágu skv. 5. og 6. gr. þessarar reglugerðar, bæst við aðra ríkisaðstoð í skilningi 1. mgr. 87. gr. sáttmálans eða aðra fjármögnun Bandalagsins, í tengslum við sama kostnað, þ.m.t. aðstoð, sem veitt er samkvæmt kerfum og nýtur undanþágu skv. 4. gr. þessarar reglugerðar og fer að ákvæðum 2. og 3. gr., að því tilskildu að slík uppsöfnun leiði ekki til þess að brúttó-umfang aðstoðar fari yfir 100% af launakostnaði á hverju tímabili sem starfsmennirnir eru við störf.

Ákvæði fyrstu undirgreinar hafa ekki áhrif á lægri mörk aðstoðar sem kunna að hafa verið sett samkvæmt rammaákvæðum Bandalagsins um ríkisaðstoð til rannsókna og þróunar⁽¹⁾.

9. gr.

Aðstoð sem skal tilkynna framkvæmdastjórninni fyrir fram

1. Aðstoðarkerfi, sem beinast að tilteknum starfsgreinum, skulu ekki njóta undanþágu frá tilkynningu samkvæmt þessari reglugerð og falla áfram undir ákvæði 3. mgr. 88. sáttmálans um tilkynningarskyldu.

2. Veiting aðstoðar til einstakra fyrirtækja eða starfsstöðva, þar sem fjárhæð brúttóaðstoðar fer yfir 15 milljónir evra á þriggja ára tímabili, skal ekki njóta undanþágu frá tilkynningu. Framkvæmdastjórnin skal því aðeins meta slíka aðstoð að hún sé veitt samkvæmt kerfi, sem nýtur að öðrum kosti undanþágu samkvæmt þessari reglugerð, með hliðsjón af viðmiðuninum í þessari reglugerð.

3. Þessi reglugerð hefur ekki áhrif á þá skyldu aðildarríkjanna að tilkynna um veitingu stakrar aðstoðar samkvæmt skyldum, sem aðildarríkin hafa gengist undir með skírskotun til annarra tegunda ríkisaðstoðar, einkum skyldunni til að tilkynna framkvæmdastjórninni um eða greina henni frá aðstoð til fyrirtækis til endurskipulagningar í skilningi viðmiðunarreglna Bandalagsins um ríkisaðstoð til björgunar og endurskipulagningar fyrirtækis sem á í erfiðleikum, og skyldunni til að tilkynna um svæðisbundna aðstoð til stórra fjárfestingarfyrirtækja samkvæmt gildandi rammaákvæðum sem taka til margra atvinnugreina.

4. Aðstoðarkerfi til að stuðla að ráðningu starfsmanna í flokkum, sem eru illa settir í skilningi f-liðar 2. gr., falla áfram undir ákvæði 3. mgr. 88. gr. sáttmálans um tilkynningarskyldu nema þau njóti undanþágu skv. 4. gr. Aðildarríkin skulu, með tilkynningunni, færa rök fyrir því að viðkomandi starfsmenn séu illa settir sem framkvæmdastjórnin síðan metur. Í þessu tilliti gildir 5. gr.

5. Aðstoð til að halda uppi störfum, nánar tiltekið fjárstuðningur, sem fyrirtæki er veittur til að halda starfsfólki sem að öðrum kosti yrði sagt upp, fellur áfram undir ákvæði 3. mgr. 88. gr. sáttmálans um tilkynningarskyldu. Með fyrirvara um reglur um sérsvið getur framkvæmdastjórnin einungis heimilað slíka aðstoð þegar henni er ætlað, í samræmi við b-lið 2. mgr. 87. gr. sáttmálans, að bæta tjón af völdum náttúruhamfara eða óvenjulegra atburða eða, samkvæmt þeim skilyrðum sem gilda um rekstraraðstoð í viðmiðunarreglunum um innlenda, svæðisbundna aðstoð, á svæðum þar sem lífsskjör eru óvenju bágborin eða atvinnuleysi mikið.

6. Aðstoð til að breyta tímabundnum ráðningarsamningum eða samningum til takmarkaðs tíma í ótímabundna ráðningarsamninga fellur áfram undir ákvæði 3. mgr. 88. gr. sáttmálans um tilkynningarskyldu.

7. Aðstoðarkerfi til starfsdeilingar til að veita stuðning útvinandi foreldrum og svipaðar atvinnuráðstafanir, sem stuðla að bættu atvinnuástandi en leiða ekki til nettófjölgunar starfsmanna, ráðningar illa settra starfsmanna eða fatlaðra, falla áfram undir ákvæði 3. mgr. 88. gr. sáttmálans um tilkynningarskyldu og skal framkvæmdastjórnin meta þau í samræmi við 87. gr.

⁽¹⁾ Stjóttíð. EB C 45, 17.2.1996, bls. 5.

8. Aðrar aðstoðarráðstafanir með markmiðum sem tengjast atvinnumálum og vinnumarkaðnum, eins og ráðstafanir til að hvetja til snemmtekinna eftirlauna, falla áfram undir ákvæði 3. mgr. 88. gr. sáttmálans um tilkynningarskyldu og skal framkvæmdastjórnin meta þær í samræmi við 87. gr.

9. Tiltekin tilvik, þar sem veitt er aðstoð til að efla atvinnu, utan allra kerfa, falla áfram undir ákvæði 3. mgr. 88. gr. sáttmálans um tilkynningarskyldu. Slík aðstoð verður metin með hliðsjón af þessari reglugerð og getur framkvæmdastjórnin einungis heimilað hana ef hún samrýmist gildandi sérreglum, sem mælt hefur verið fyrir um í starfsgreininni þar sem styrkþeginn starfar og einungis ef hægt er að sýna fram á að áhrifin af aðstoð til eflingar atvinnu vega þyngra en áhrif á samkeppni á viðkomandi markaði.

10. gr.

Gagnsæi og eftirlit

1. Við framkvæmd aðstoðarkerfis, sem nýtur undanþágu samkvæmt þessari reglugerð, skulu aðildarríkin senda framkvæmdastjórninni, innan 20 virkra daga, yfirlit yfir slíkt aðstoðarkerfi til birtingar í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna* í því formi sem mælt er fyrir um í I. viðauka. Þessu skal skilað á tölvutæku formi.

2. Aðildarríkin skulu halda nákvæmar skrár yfir aðstoðarkerfi, sem njóta undanþágu samkvæmt þessari reglugerð, og staka aðstoð sem veitt er samkvæmt þessum kerfum. Í slíkum skráum skulu koma fram allar nauðsynlegar upplýsingar til að staðfesta að skilyrði fyrir undanþágu séu uppfyllt, eins og mælt er fyrir um í þessari reglugerð, þ.m.t. upplýsingar um stöðu fyrirtækisins ef réttur þess til aðstoðar er háður stöðu þess sem lítils eða meðalstórs fyrirtækis. Aðildarríkin skulu halda skrár yfir aðstoðarkerfi í 10 ár frá þeim degi sem síðasta, staka aðstoðin var veitt samkvæmt slíku kerfi. Viðkomandi aðildarríki skal láta framkvæmdastjórninni í té, samkvæmt skriflegri beiðni og innan 20 virkra daga eða lengri tíma, sem er tilgreindur í beiðninni,

allar upplýsingar sem framkvæmdastjórnin telur nauðsynlegt að hafa til að geta metið hvort skilyrðin í þessari reglugerð hafi verið uppfyllt.

3. Aðildarríkin skulu taka saman skýrslu á tölvutæku formi um beitingu þessarar reglugerðar fyrir hvert heilt almanaksár eða hluta af því, sem þessi reglugerð gildir, í því formi sem mælt er fyrir um í II. viðauka. Aðildarríkin skulu láta framkvæmdastjórninni í té slíka skýrslu eigi síðar en þremur mánuðum eftir að tímabilinu, sem fjallað er um í skýrslunni, lýkur.

11. gr.

Gildistaka, gildistími og bráðabirgðafyrirkomulag

1. Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

Hún skal gilda til 31. desember 2006.

2. Þar til reglugerð þessi öðlast gildi verða tilkynningar metnar í samræmi við ákvæði hennar.

Aðstoðarkerfi, sem er hrundið í framkvæmd áður en reglugerð þessi öðlast gildi, og aðstoð veitt samkvæmt þessum kerfum án heimildar framkvæmdastjórnarinnar og í bága við tilkynningaskylduna í 3. mgr. 88. gr. sáttmálans, skulu vera samrýmanleg sameiginlega markaðnum í skilningi 3. mgr. 87. gr. sáttmálans og njóta undanþágu samkvæmt þessari reglugerð ef þau uppfylla skilyrðin sem mælt er fyrir um í a-lið 1. mgr. 3. gr. og 2. mgr. 3. gr. Framkvæmdastjórnin skal meta alla aðstoð, sem uppfyllir ekki þessi skilyrði, í samræmi við viðkomandi ramma, viðmið-unarreglur, orðsendingar og tilkynningar.

3. Við lok gildistíma þessarar reglugerðar skulu aðstoðarkerfi, sem njóta undanþágu samkvæmt þessari reglugerð, vera áfram á undanþágu í sex mánaða aðlögunartíma.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 5. desember 2002.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Mario MONTI

framkvæmdastjóri.

I. VIÐAUKI

Upplýsingar, sem aðildarríki senda, varðandi ríkisaðstoð, sem veitt er samkvæmt reglugerð (EB) nr. 2204/2002 frá 12. desember 2002 um beitingu 87. og 88. gr. EB-sáttmálans gagnvart ríkisaðstoð til eflingar atvinnu**(Þessu skal skilað á tölvutæku formi, með tölvupósti, til stateidgreffe@cec.eu.int)****Aðstoð nr.:**

Skýringar: Þetta númer verður fært inn á aðalskrifstofu samkeppnismála (DG COMP).

Aðildarríki:**Svæði:**

Skýringar: Tilgreina skal heiti svæðisins ef yfirvald utan svæðis veitir aðstoðina.

Heiti aðstoðarkerfis:

Skýringar: Tilgreina skal heiti aðstoðarkerfisins.

Lagagrundvöllur:

Skýringar: Tilgreina skal nákvæmlega stoð í landslögum fyrir aðstoð og vísa til birtingar hennar.

Áætluð útgjöld vegna kerfisins:

Skýringar: Fjárhæðir skulu gefnar upp í evrum eða í innlendum gjaldmiðli ef við á. Tilgreina skal árlega heildarfjárhæð fjárveitingar eða áætlað skattatap á ári vegna allra tegunda aðstoðar sem til eru í kerfinu.

Að því er varðar ábyrgðir skal tilgreina (hæstu) fjárhæð tryggðra lána.

Hámarks umfang aðstoðar skv.:

- 4. gr.: til atvinnusköpunar:
- 5. gr.: til ráðningar illa settra og fatlaðra starfsmanna:
- 6. gr.: viðbótarkostnaður vegna fatlaðra starfsmanna:

Skýringar: Tiltaka skal hámarks umfang aðstoðar og greina á milli aðstoðar skv. 4., 5. og 6. gr. reglugerðarinnar.

Dagsetning framkvæmdar:

Skýringar: Tiltaka skal frá hvaða degi megi veita aðstoð þegar um aðstoðarkerfi er að ræða.

Gildistími kerfis:

Skýringar: Tiltaka skal lokadag (ár og mánuð) aðstoðar þegar um aðstoðarkerfi er að ræða.

Markmið aðstoðar:

- 4. gr.: atvinnusköpun:
- 5. gr.: ráðning illa settra og fatlaðra starfsmanna:
- 6. gr.: atvinna fatlaðra starfsmanna:

Skýringar: Tilgreina skal hvað af þessu þrennu á við um meginmarkmið ráðstöfunarinnar. Þessi reitur gefur kost á því að tilgreina frekari markmið (undirmarkmið) sem sett eru.

Viðkomandi starfsgrein eða starfsgreinar:

- allar starfsgreinar í Bandalaginu ⁽¹⁾
- öll framleiðsla ⁽¹⁾
- öll þjónusta ⁽¹⁾
- annað (tilgreinið)

Skýringar: Veljið af listanum ef við á. Aðstoðarkerfi, sem beinast að sérstökum starfsgreinum, eru ekki undanþegin ákvæðum þessarar reglugerðar um tilkynningarskyldu.

Heiti og heimilisfang yfirvaldsins sem veitir aðstoð:

Skýringar: Vinsamlegast gefið upp símanúmer og tölvupóstfang ef unnt er.

⁽¹⁾ Að undanskildum skipasmíðageiranum og öðrum starfsgreinum sem falla undir sértækar reglur í reglugerðum og tilskipunum sem gilda um alla ríkisaðstoð í starfsgreininni.

Aðrar upplýsingar:

Skýringar: Ef kerfið er fjármagnað sameiginlega úr sjóðum Bandalagsins bætið við eftirfarandi setningu:

„Aðstoðarkerfið er fjármagnað sameiginlega samkvæmt [tilvísun].“

Ef gildistími kerfisins er lengri en gildistími þessarar reglugerðar vinsamlegast bætið við eftirfarandi setningu:

„Undanþágureglugerðin fellur úr gildi 31. desember 2006 og þar á eftir fylgir sex mánaða aðlögunartímabil.“

II. VIÐAUKI

Framsetning skýrslunnar sem senda skal reglulega til framkvæmdastjórnarinnar**Framsetning ársskýrslu um aðstoðarkerfi sem falla undir reglugerð um hópundanþágu skv. 1. gr. reglugerðar (EB) nr. 994/98**

Aðildarríkjunum ber að nota eftirfarandi framsetningu til þess að uppfylla þá skyldu sína að skila skýrslum til framkvæmdastjórnarinnar samkvæmt reglugerðum um hópundanþágu sem hafa verið samþykktar á grundvelli reglugerðar (EB) nr. 994/98.

Skýrslunum skal skilað á tölvutæku formi til:

stateaidgreffe@cec.eu.int

Upplýsingar sem krafist er fyrir öll aðstoðarkerfi sem falla undir reglugerðir um hópundanþágu skv. 1. gr. reglugerðar (EB) nr. 994/98

1. Heiti og númer aðstoðarkerfis
2. Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar um undanþágur sem við á
3. Útgjöld

Leggja skal fram sundurliðaðar tölur vegna hverrar tegundar aðstoðar innan aðstoðarkerfis (t.d. styrkja, hagstæðra lána o.s.frv.). Fjárhæðir skulu tilgreindar í evrum eða í innlendum gjaldmiðli ef við á. Þegar um útgjöld vegna skatta er að ræða verður að tilgreina árlegt skattatap. Ef nákvæm tala liggur ekki fyrir má áætla slíkt tap. Gefa skal upp útgjaldatekjur samkvæmt eftirfarandi.

Tilgreina skal sérstaklega tölur fyrir hverja tegund aðstoðar innan aðstoðarkerfisins (t.d. styrki, hagstæð lán o.s.frv.) fyrir árið sem um er að ræða:

 - 3.1. Fjárhæðir skuldbindinga, (áætlað) skattatap eða annar tekjumissir, gögn um ábyrgðir o.s.frv. vegna nýrra ákvarðana til að veita aðstoð. Að því er varðar ábyrgðarkerfi skal tilgreina heildarfjárhæð nýrra ábyrgða sem hafa verið gefnar út.
 - 3.2. Beinar greiðslur, (áætlað) skattatap eða annar tekjumissir, gögn um ábyrgðir o.s.frv. vegna nýrrar og yfirstandandi veitingar aðstoðar. Að því er varðar ábyrgðarkerfi skal tilgreina eftirfarandi: heildarfjárhæð úti-standandi ábyrgða, iðgjaldtekjur, endurgreiðslur, tryggingagreiðslur og rekstrarniðurstöður kerfisins á því ári sem um er að ræða.
 - 3.3. Fjöldi nýrra ákvarðana um að veita aðstoð.
 - 3.4. Áætlaður heildarfjöldi starfa, sem skapast, eða áætlaður heildarfjöldi illa settra eða fatlaðra starfsmanna, sem er ráðinn eða starfar samkvæmt nýjum ákvörðunum um að veita aðstoð (eins og við á). Sundurliða skal aðstoð til ráðningar illa settra starfsmanna eftir flokkunum í f-lið 2. gr.
 - 3.5.
 - 3.6. Skipting fjárhæða skv. lið 3.1 eftir svæðum, annaðhvort eftir svæðum sem eru skilgreind sem 2. stig í flokkun hagskýrslusvæða (NUTS ⁽¹⁾) eða lægra, eða eftir svæðum skv. a-lið 3. mgr. 87. gr., c-lið 3. mgr. 87. gr. og svæðum sem njóta ekki aðstoðar.
 - 3.7. Skipting fjárhæða skv. lið 3.1 eftir starfsgreinum, þ.e. starfsgreinum styrkþega (ef um fleiri en eina starfsgrein er að ræða skal tilgreina upphæð hverrar fyrir sig):
 - kolanám
 - framleiðsla, þ.m.t.:
 - stáliðnaður
 - skipasmíði
 - syntetískar trefjar
 - vélknúin ökutæki
 - önnur framleiðsla
 - þjónusta, þ.m.t.:
 - flutningaþjónusta
 - fjármálaþjónusta
 - önnur þjónusta
 - aðrar starfsgreinar (tilgreinið)
4. Aðrar upplýsingar og athugasemdir

⁽¹⁾ Flokkun hagskýrslusvæða (NUTS) er flokkunarkerfi svæðisbundinna eininga vegna hagskýrslugerðar í Evrópubandalaginu.